

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118213005
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118213005.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v súčasnosti u otca, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. - R., ul. U. č. XXX/X, zastúpená splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s.r.o. so sídlom Žilina, ul. Hviezdoslavova č. 6, IČO: 36 421 910, a otca: Ing. A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., ul. W. č. XX, o nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 37P/230/2018-239 zo dňa 02. januára 2020, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 37P/230/2018-239 zo dňa 02.01.2020 návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 09.12.2019 sa otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti a zaviazania matky povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 90 eur mesačne. Zároveň podal návrh vo veci samej na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu. Návrh odôvodnil tým, že manželia sú rozvedení, pričom maloletý spolu s maloletým M., nar. XX.XX.XXXX bol na základe súdom schválenej rodičovskej dohody zverený do osobnej starostlivosti matky a otec má súdom upravenú vyživovaciu povinnosť a styk s maloletým. Po rozvoze manželstva dávala matka otcovi maloleté deti neobmedzene, pri odovzdaní detí častokrát nebola prítomná alebo bola v podnapitom stave. Dňa 25.11.2019 maloletého K. vyhodila z domu a otec s priateľkou ho zobrali bývať k sebe domov. Odvtedy maloletý býva s nimi a odmieta sa vrátiť k matke. Matka sa tak dopustila závažného konania a maloletého dostala do závažnej situácie. K návrhu na neodkladné opatrenie sa vyjadrila matka dieťaťa v tom smere, že po rozvoze manželstva situácia negatívne vplýva na deti, maloletý má problémy v škole, pričom otec nedodržiava termíny stretávaní ani nerešpektuje jej názor. Tvrdila, že maloletého z domu nevyhodila; otec si bez jej vedomia a v jej neprítomnosti vzal dňa 24.11.2019 z domácnosti zimné pneumatiky, ktoré mu vydal maloletý. Matka v rámci rozhovoru s maloletým mu uviedla, že ak sa mu nepáči, nech ide k otcovi; tohto vyzdvihla otcova priateľka. Otec fakticky súrodencov rozdelil a bez jej súhlasu má maloletého v opatere.

Pri rozhodnutí súd vychádzal z ust. § 2 ods. 1, ods. 2 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, ods. 3, § 331 ods. 1 zák. č. 160/20015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Konštatoval, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 37P/230/2018-158 zo dňa 17.06.2019, ktorým súčasne súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej zveril maloletého K. do starostlivosti matky, upravil styk otca s maloletým a určil otcovi povinnosť prispievať na výživné. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 9CoP/58/2018-224 zo dňa 28.11.2019 potvrdil rozsudok. Dňa 09.12.2019, t.j. po veľmi krátkom období bol súdu doručený návrh otca na zmenu

úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému, ktorým otec požaduje zverenie maloletého do svojej osobnej starostlivosti a zaviazat' matku platením výživného vo výške 90 eur mesačne. Zhodnotiac vyššie uvedené ako aj skutočnosti, ktoré účastníci uviedli v písomných podaniach dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Osobná starostlivosť o dieťa bola už upravená súdnym rozhodnutím, dokonca na základe rodičovskej dohody, a to len nedávno. Žiadnu zásadnú zmenu v pomeroch, ktorá by odôvodňovala zmenu tejto úpravy alebo ohrozenie maloletého starostlivosťou matky súd nemal osvedčené. V tomto štádiu konania súd teda nemá preukázanú naliehavosť dočasného opatrenia. Situácia, ktorá nastala, že v súčasnej dobe sa maloletý nachádza v starostlivosťi otca bez súhlasu matky sa javí ako dôsledok rozvodu a konfliktných vzťahov medzi rodičmi. Rodičia tieto rozpory prenášajú aj na maloleté deti, čo je absolútne nevhodné. Podľa súdu inštitút neodkladného opatrenia je výnimočným procesným prostriedkom, preto k jeho nariadeniu pristupuje vo výnimočných prípadoch, keď ide o ohrozenie záujmov, života a zdravia maloletých detí. Aktuálne nebol osvedčený dôvod, aby súd zasiahol do už raz upravených rodičovských práv a povinností; rodičia sú povinní doterajšie súdne rozhodnutie rešpektovať. Ani prípadné rozhodnutie maloletého, že sa k matke nechce vrátiť, nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Rodičia sú povinní v tomto smere názor maloletého korigovať, prípadne, ak ho chcú rešpektovať, môžu tak urobiť vzájomnou dohodou - toto má byť vždy prvotné riešenie, a nie sa ihneď obracať na súd, resp. iné štátne orgány. V prvom rade je na dohode rodičov usporiadať rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom. Ak by súd o všetkých bežných situáciách (problémoch dieťaťa) rozhodoval za rodičov, títo nebudú vôbec nútení - motivovaní vyvinúť úsilie o rodičovskú dohodu a spoločný postup pri výchovnom pôsobení. Schopnosť a ochota uzavrieť dohodu svedčí aj o úrovni rodičovských kompetencií ako takých, súd bude k tomu v konaní pri rozhodovaní o osobnej starostlivosťi prihlíadať. Na základe uvedeného mal súd za to, že neexistuje dôvod ani žiadna naliehavá potreba pre okamžitý zásah súdu a teda nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia preto zamietol. Okrem toho uviedol, že pri rozhodovaní vo veci samej bude prioritne prihlíadať na záujem maloletého dieťaťa, pričom pristúpi k dôkladnému posúdeniu všetkých okolností a podrobnému skúmaniu všetkých tvrdení účastníkov. Takéto dokazovanie svojim rozsahom presahuje rámec osvedčovania skutočností potrebných pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení. V tomto prípade by dokazovanie v potrebnom rozsahu bolo v rozpore s účelom neodkladného opatrenia.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie otec dieťaťa.

V prvom rade vytýkal súdu, že sudca nedodrжал zákonom stanovenú lehotu v zmysle ust. § 367 ods. 2 C. m. p., podľa ktorého o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 7 dní od doručenia návrhu a v tejto lehote súd uznesenie vyhotoví. Úmyselne vyzval matku, resp. jej právnu zástupkyňu, pričom opomenul vyžiadať si správu od pracovníčiek Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej „ÚPSVaR“) pani O. a pani V., ktoré prešetrovali protiprávne vyhodenie maloletého syna z domu. V záhlaví uznesenia je uvedené, že pobyt maloletého je u otca. Syn sa k matke nechce vrátiť. Sudca pri rozhodovaní bral do úvahy len vyjadrenie matky, ktorá uviedla nepravdivé informácie. Domnieva sa, že tak urobila z dôvodu, že právna zástupkyňa matky dieťaťa je jej kamarátka. Sudca nebral do úvahy ním uvádzané skutočnosti, ktoré boli prešetrené pracovníčkami ÚPSVaR. Podľa jemu dostupných informácií pred pracovníčkami tohto úradu uviedla, že syna vyhodila z domu. On návrh podal až na podnet pracovníčok ÚPSVaR. Ďalej otec dieťaťa uviedol, že dňa 03.01.2020 mu syn s plačom oznámil, že mama mu povedala, že sa musí vrátiť k nej, pretože otec prehral súd. A zarážajúce na tejto informácii je skutočnosť, že v tom čase nebolo uznesenie o zamietnutí neodkladného opatrenia doručené. Kládol preto otázku, že odkiaľ mala matka takúto informáciu - bolo to vopred dohodnuté alebo zavážila iná vec. V rámci zhnutia otec uviedol, že matka vyhodila dňa 25.11.2019 maloletého syna (12 ročného) z domu. Maloletý sa odmieta vrátiť k matke. Súd bral do úvahy len nepravdivé vyjadrenie matky a nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Otec preto navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že zveruje maloletého do osobnej starostlivosti otca, počnúc dňom 25.11.2019 a ukladá matke prispievať na jeho výživu sumou 90 eur mesačne, počnúc dňom 25.11.2019 až do meritórneho rozhodnutia vo veci samej. Okrem toho uviedol, že vzhľadom na uvedené vznáša námietku zaujatosti sudcu voči jeho osobe. Právna zástupkyňa matky je priateľkou sudkyne, Mgr. Silvie Tisovej. Domnieva sa, že uznesenie bolo vydané účelovo (možno na pokyn) po zákonom stanovenej lehote. Túto jeho domnienku potvrdzuje aj skutočnosť, že matka vedela o rozhodnutí pred dorúčením uznesenia o zamietnutí neodkladného opatrenia. Podľa otca súd by mal byť nestranný a nezávislý o čom má v danom prípade vážne pochybnosti. Navrhol preto, aby sudkyňa Mgr. Silvia Tisová bola vylúčená z tohto konania vec bola pridelená inému sudcovi. V uvedenej veci zvažuje podanie podnetu na Ministerstvo spravodlivosti SR a na Súdnu radu.

3. Matka dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil. Vo vyjadrení uviedla, že napadnuté uznesenie bolo doručené jej právnej zástupkyňi dňa 03.01.2020 do dátovej schránky, pričom táto ju v tento deň obratom informovala telefonicky a e-mailom o rozhodnutí súdu. Tvrdenia otca o tom, že dňa 03.01.2020 už matka vedela o rozhodnutí súdu, čo on považuje za „zarážajúce“ sú neopodstatnené. Vzhľadom na to, že doručovanie listín zo súdu vo vzťahu k advokátskej kancelárii prebieha elektronickou formou (čo zrejme otcovi nie je známe) bola ona informovaná jej právnou zástupkyňou obratom ihneď po tom ako jej toto rozhodnutie bolo súdom doručené v priebehu dňa 03.01.2020. Za nepravdivé považovala, že by týmito informáciami disponovala z dôvodu priateľstva jej právnej zástupkyne so zákonnou sudkyňou. Zákonnú sudkyňu pozná, avšak len pracovne a z toho dôvodu, že sa venuje poručenskej agende v pomerne veľkom rozsahu. Rovnako tak pozná pracovne aj iných sudcov okresného súdu, a to z dôvodu účasti na pojednávaniach, 2 až 3 krát týždenne počas 20 rokov jej advokátskej praxe. K predmetu konania matka dieťaťa uviedla, že s rozhodnutím súdu a jeho odôvodnením súhlasí. Otec účelovo manipuluje maloletého, ktorého používa ako prostriedok na ďalšie zásahy do jej života. Maloletý nevie vyhodnotiť postoj jeho otca vo veci, čo podľa jej názoru bude potrebné zistiť prostredníctvom znaleckého dokazovania vo veci samej. Otec bez jej súhlasu má maloletého aktuálne v jeho domácnosti. Toto prostredie ako ani celková situácia po rozvode manželstva nevlýva dobre na deti, nakoľko otec nedodržiava termíny stretávaní sa s deťmi v zmysle rozsudku a nerešpektuje rozsudok súdu zo dňa 07.06.2019 a ani jej názor. Vďaka tejto situácii otec fakticky rozdelil súrodencov, čo taktiež nie je vhodné pre výchovné prostredie oboch detí, ktoré práve v tomto zložitom emočnom období potrebujú stabilitu a istotu najmä vo vzťahu k rodičom. Za týchto okolností mala za to, že návrh otca ako aj jeho odvolanie je účelovým konaním smerujúcim k znižovaniu jej rodičovskej autority, nerešpektujúc rozhodnutie súdu. Pripojila sa k názoru súdu v napadnutom rozhodnutí, že úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode bola predmetom ich rodičovskej dohody, pričom v čase poslednej úpravy pred pol rokom otec súhlasil so zverením oboch detí do jej osobnej starostlivosti a termíny stretávania sa s oboma deťmi boli detailne prispôsobené možnostiam otca. Podľa matky dieťaťa otec do konania nedoložil žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali takú zásadnú zmenu úpravy práv a povinností k deťom, ktorej výsledkom je jednak jednostranné rozhodnutie otca vo vzťahu k maloletému K., jednak rozdelenie oboch súrodencov. Navyše počas celej doby od podania návrhu otca sa ona s maloletým dennodenne stretáva, absolvuje s ním návštevy lekára, konzultuje školské povinnosti atď. Mala za to, že sťahovanie dieťaťa z jednej domácnosti do druhej, len na základe rozhodnutia jedného rodiča, nie je akceptovateľným výkonom rodičovských práv aj s ohľadom na to, že otec porušuje rozhodnutie súdu, ktoré je navyše výsledkom rodičovskej dohody. Toto konanie nepôsobí výchovne ani na maloletého.

4. Kolízny opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 65, § 66 C. m. p.) a uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

6. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C. s. p.), po preskúmaní napadnutého uznesenia, ktorým súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia majúca za to, že neexistuje dôvod ani žiadna naliehavá potreba pre okamžitý zásah súdu a teda nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, preto podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v jeho písomnom vyhotovení.

7. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia, v nadväznosti na odvolacie námietky, odvolací súd uvádza, že v každej veci týkajúcej sa maloletých detí, dominuje záujem maloletého dieťaťa. Dosiahnutej účinnej ochrany záujmov maloletých detí je zabezpečené aj inštitútom neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie možno nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov

konania, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, alebo ak to vyžaduje verejný záujem. V prípade maloletých detí pritom nemusí potreba dočasnej úpravy vyplývať len z naliehavosti situácie, ale aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na dočasnej úprave pomerov. Neodkladné opatrenie má len dočasnú povahu, preto je možné nariadiť ho len do splnenia podmienok pre konečné rozhodnutie súdu, pričom v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 C. m. p.) má byť prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine.

8. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorý možno v predmetnej veci nariadiť len ak by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, pričom nárok (prípadne právo) nemusí byť nepochybne preukázaný, však musí byť aspoň osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností preukazujúcich nutnosť (naliehavosť) bezodkladnej úpravy pomerov. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu, resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených, keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva a vychádza sa len z návrhu na jeho nariadenie v prípade nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania a v prípade nariadenia neodkladného opatrenia po začatí konania aj z obsahu súdneho spisu, teda z dôkazov už vykonaných. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť aj bez výsluchu účastníkov, bez ich vyjadrení, ako aj bez nariadenia pojednávania.

9. Oboznámiac sa s dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodnutím okresného súdu, odvolaním otca dieťaťa, vyjadrením matky dieťaťa ako i obsahom celého spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné.

10. Otec dieťaťa v odvolaní v prvom rade vytýkal súdu, že súd nedodržel zákonom stanovenú lehotu na rozhodnutie s poukazom na ust. § 367 ods. 2 C. m. p., podľa ktorého o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu a v tejto lehote súd uznesenie vyhotoví. K uvedenému odvolací súd uvádza, že Civilný mimosporový poriadok obsahuje vo svojej tretej časti iba niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach, preto sa použijú aj na neodkladné opatrenia v nespоровom konaní všeobecné ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach, ktorý vo svojom ust. § 325 ods. 2 obsahuje iba demonštratívny výpočet možných typov neodkladných opatrení. Vzhľadom na uvedené je teda možné nariadiť neodkladného opatrenia aj iného obsahu, ako vypočítava Civilný sporový poriadok a teda aj iné neodkladné opatrenie ako výslovne upravuje Civilný mimosporový poriadok. Otec sa návrhom na neodkladné opatrenie domáhal zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti nakoľko maloletý sa nachádzal u neho. Nešlo teda o prípad v zmysle § 367 ods. 1 C. m. p. podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo striedavej osobnej starostlivosti. Sedemdnňová lehota na rozhodnutie sa vzťahuje len na rozhodnutie o takomto návrhu.

K výtku otca, že súd matku vyzval na vyjadrenie, ale opomenul si vyžiadať správu od pracovníkov ÚPSVaR, ktorí prešetrovali protiprávne vyhodenie maloletého syna z domu, odvolací súd uvádza, že za daného stavu bolo rozhodujúce vyjadrenie matky. ÚPSVR nebol prítomný pri „vyhodení“ syna a preto by mohol oznámiť súdu len skutočnosti, ktoré zistil od rodičov dieťaťa. Pokiaľ podľa otca matka uviedla nepravdivé informácie údajne pre vzťah právnej zástupkyne so sudkyňou, tak otec neuviedol v čom sú informácie matky nepravdivé. Okrem toho nepredložil ani k odvolaniu žiadne vyjadrenie ÚPSVaR. Napokon sa k odvolaniu otca ani ÚPSVaR nevyjadril napriek tomu, že toto mu bolo doručené dňa 27.01.2020.

K spochybňovaniu vzťahu právnej zástupkyne so sudkyňou zo strany otca dieťaťa treba uviesť, že táto skutočnosť môže byť len dôvodom podania námietky zaujatosti, ktorá musí však obsahovať zákonné náležitosti (§ 52 C. s. p.). Pokiaľ preto otec v ďalšej časti odvolania uviedol, že vznáša námietku zaujatosti sudcu voči jeho osobe, z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že podaním zo dňa 24.01.2020 zaslal otcovi dieťaťa vyjadrenie k jeho námietke zaujatosti. V tomto s poukazom na ust. 52 a § 49 C. s. p. mu súd oznámil, že jeho námietka zaujatosti nespĺňa zákonné náležitosti, a preto k nej neprihliada. Z toho dôvodu nepredložil ním uplatnenú námietku zaujatosti nadriadenému súdu. Vyjadrenie súdu bolo otcovi dieťaťa doručené dňa 01.02.2020.

Napokon otec v odvolaní považoval za zarážajúcu informáciu, že matka mala informáciu o zamietnutí jeho návrhu skôr. K okolnosti, že matka vedela o výsledku rozhodnutia o neodkladnom opatrení už 03.01.2020 odvolací súd uvádza, že všetkým účastníkom bolo rozhodnutie zasielané dňa 02.01.2020, pričom ÚPSVaR bolo doručené elektronicky 02.01.2020, právnej zástupkyňi matky elektronicky dňa 03.01.2020 a otcovi v listinnej podobe dňa 21.01.2020. Uvedené nesporne vyplýva z doručení o prevzatí rozhodnutia, ktoré sú založené v spise. Vzhľadom na uvedené mohla matka dieťaťa nadobudnúť informáciu o rozhodnutí súdu od jej právnej zástupkyne, tak ako to napokon vo vyjadrení k odvolaniu otca táto potvrdila.

11. Z týchto dôvodov, keď aj podľa odvolacieho súdu nebola v čase rozhodovania okresného súdu daná nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa navrhovaným neodkladným opatrením, uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

12. Napriek vyššie uvedenému záveru odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že skutočnosti ohľadom maloletého dieťaťa a jeho správania by mali byť zo strany okresného súdu dôsledne preskúmané práve v konaní vo veci samej.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd s poukazom na ust. § 262 ods. 1 C. s. p. nerozhodoval, nakoľko v prípade napadnutého rozhodnutia nejde o rozhodnutie vo veci samej.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti) .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).